

2001. július

ÉLETIGE

„Te vagy, Uram, az egyetlen kincsem”
(Zsolt 15 (16),2)

Másokkal beszélgethetünk Istenről, de a legfontosabb, hogy mi magunk beszélgessünk Istennel.

Beszélgetni? Hogyan?

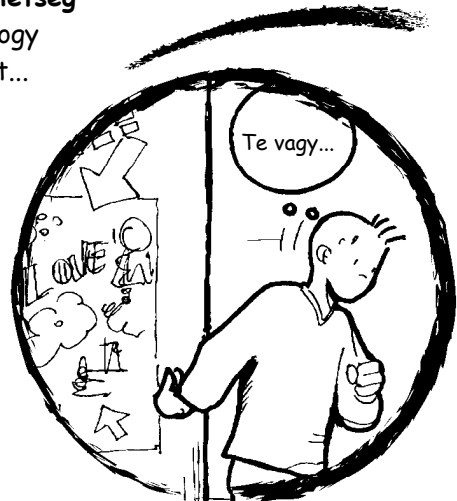
A keresztények egyszerű imájával. Rövid kis imákkal, amelyek olyanok, mint a szeretet nyilai, melyek a szívünkől, mint tüzes nyilak Isten felé röpülnek.

Ezek tényleg jók arra, hogy szívünkbe az első helyre Istent helyezzük. Így próbáljuk meg napközben gyakran ezt ismételni: „Te vagy, Uram, az egyetlen kincsem”.

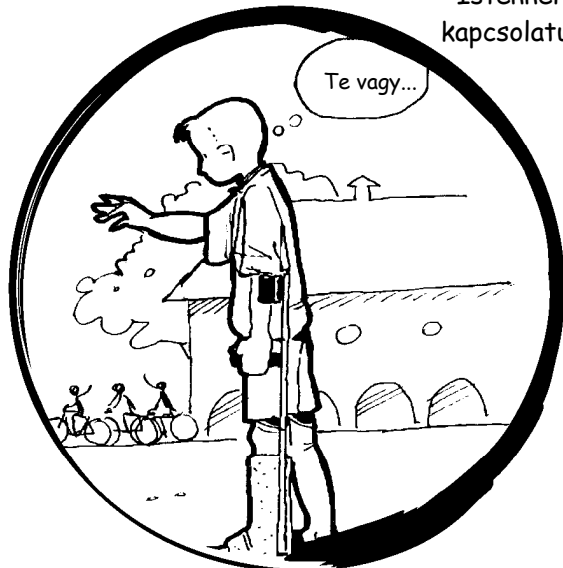

Főleg akkor, amikor a **sietség** elfelejteti velünk, hogy szeressünk másokat...

...vagy amikor a kíváncsiság, az önzésünk, vagy a világ ezer vonzása megszakíthatja Istennel való kapcsolatunkat.

Ismételjük akkor is, amikor egy **váratlan fájdalom** érkezik.

Ezek az egyszerű szavak hozzáedzenek bennünket, hogy mindig a Szeretettel, Istennel éljünk.

Ha így teszünk, és amikor Istenről beszélünk másoknak, beszédünk nem üres szavak lesznek, hanem képesek lesznek szíveket megnyitni Jézus befogadására.